

II

(Πράξεις, για την ισχύ των οποίων δέν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 24ης Φεβρουαρίου 1981

περί έναρμονίσεως των διαδικασιών εξαγωγής των κοινοτικών εμπορευμάτων

(81/177/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη :

τή συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τό άρθρο 100,

τήν πρόταση της Έπιτροπής,

τή γνώμη της Συνελεύσεως (1),

τή γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Έπιτροπής (2),

Έκτιμώντας :

ότι ή Κοινότης έγκαθιδρύεται επί τελωνειακής ένωσης

ότι, μέ την επιφύλαξη των μεταβατικών μέτρων πού προβλέπονται στόν τίτλο I κεφάλαιο I του τετάρτου μέρους της πράξεως προσχωρήσεως του 1972, ή θέση σέ λειτουργία της τελωνειακής ένωσης ρυθμίζεται κατά βάση από τίς διατάξεις του τίτλου I κεφάλαιο I του δευτέρου μέρους της συνθήκης· ότι τό τελευταίο αυτό κεφάλαιο περιλαμβάνει ένα σύνολο συγκεκριμένων προδιαγραφών πού αναφέρονται ιδίως στήν κατάργηση των δασμών μεταξύ των Κρατών μελών, στήν καθιέρωση και στήν προοδευτική θέση σέ εφαρμογή του Κοινού Δασμολογίου, καθώς και στίς τροποποιήσεις ή αυτόνομες αναστολές των δασμών αυτού·

ότι, ενώ τό άρθρο 27 της συνθήκης προβλέπει ότι τά Κράτη μέλη, πριν από τό τέλος του πρώτου σταδίου και στό αναγκαίο μέτρο, προβαίνουν στήν προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων τους στόν τελωνειακό τομέα, παρά ταύτα τό έν λόγω άρθρο δέν παρέχει στά όργανα της Κοινότητος την έξουσία νά θεσπίσουν δεσμευτικές διατάξεις επί του προκειμένου· ότι ή εξέταση σέ βάθος, πού αναλήφθηκε σέ συνεργασία μέ τά Κράτη μέλη, κατέδειξε την ανάγκη λήψεως, σέ όρισμένους τομείς, μέ βάση δεσμευτικές κοινοτικές πράξεις, των άπαιτητών μέτρων για τή δημιουργία τελωνειακής νομοθεσίας πού θά εξασφαλίζει μία όμοιόμορφη εφαρμογή των διαφόρων κοινοτικών διατάξεων στίς όποιες βασίζονται οι άνταλλαγές εμπορευμάτων μεταξύ της Κοινότητος και των τρίτων χωρών·

ότι οι νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις των Κρατών μελών καθορίζουν διαδικαστικούς κανόνες για τήν εξαγωγή εμπορευμάτων, οι όποιοι έχουν θεσπισθεί για έθνικούς λόγους· ότι δέν λαμβάνουν πάντοτε έπαρκώς υπόψη τους τίς άπαιτήσεις της τελωνειακής ένωσης, την όποία έχει θεσπίσει ή Κοινότης·

ότι οι διατάξεις αυτές παρουσιάζουν έξάλλου σέ όρισμένες περιπτώσεις σημαντικές διαφορές πού έχουν σαν άποτέλεσμα την εφαρμογή, σέ διαφορετικές περιστάσεις, τόσο των δασμών κατά την εξαγωγή, όσο και των λοιπών κοινοτικών διατάξεων στίς όποιες βασίζεται ή εξαγωγή των κοινοτικών εμπορευμάτων εκτός του εδάφους της Κοινότητος· ότι ή διαφορετική μεταχείριση πού επιφυλάσσεται στους εξαγωγείς της Κοινότητος, άνάλογα μέ τό Κράτος μέλος όπου τηρούνται οι τελωνειακές διατυπώσεις εξαγωγής, δύνανται νά οδηγήσουν σέ έκτροπές του εμπορίου και σέ τεχνητές μετατοπίσεις δραστηριοτήτων·

(1) ΕΕ αριθ. C 34 της 11. 2. 1980, σ. 116.

(2) ΕΕ αριθ. C 83 της 2. 4. 1980, σ. 10.

ὅτι οἱ ἐν λόγω διατάξεις τῶν Κρατῶν μελῶν ἔχουν ἄμεση ἐπίπτωση στή δημιουργία καί στή λειτουργία τῆς κοινῆς ἀγορᾶς'

ὅτι, λαμβανομένου ὑπόψη τοῦ βαθμοῦ πραγματοποιήσεως τῆς τελωνειακῆς ἐνώσεως, εἶναι ἀπαραίτητο νά καθορισθοῦν κοινοτικοί διαδικαστικοί κανόνες γιά τήν ἐξαγωγή κοινοτικῶν ἐμπορευμάτων ἐκτός τοῦ τελωνειακοῦ ἐδάφους τῆς Κοινότητος, τουλάχιστον ὑπό τή μορφή μιᾶς ὁδηγίας'

ὅτι οἱ κοινοί αὐτοί κανόνες πρέπει νά ἐπιτρέπουν τήν ἐξασφάλιση ὀρθῆς ἐφαρμογῆς, τόσο τῶν δασμῶν κατά τήν ἐξαγωγή, ὅσο καί τῶν λοιπῶν κοινοτικῶν διατάξεων στίς ὁποῖες βασίζεται ἡ ἐξαγωγή τῶν κοινοτικῶν ἐμπορευμάτων ἐκτός τοῦ τελωνειακοῦ ἐδάφους τῆς Κοινότητος' ὅτι οἱ κανόνες αὐτοί πρέπει, ἐξάλλου, νά ἀποκλείουν κάθε περιττή διατύπωση' ὅτι, ἐξάλλου, πρέπει νά εἶναι ἀρκετά εὐέλικτοι γιά νά δύνανται νά προσαρμοζοῦνται στίς διαφορετικές συνθήκες καί γιά νά λαμβάνουν ὑπόψη τήν ἐξέλιξη τῆς διοικητικῆς πρακτικῆς, ἰδίως στόν τομέα τῆς αὐτομάτου ἐπεξεργασίας πληροφοριῶν'

ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἐξασφάλιση ὁμοιόμορφης ἐφαρμογῆς τῶν κοινῶν αὐτῶν κανόνων, καί γιά τό σκοπό αὐτόν πρέπει νά προβλεφθεῖ κοινοτική διαδικασία πού θά ἐπιτρέπει τή θέσπιση τρόπων ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων αὐτῶν μέσα σέ εὐλογες προθεσμίες,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ :

Ἄρθρο 1

1. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν ἐιδικῶν διατάξεων πού ἔχουν θεσπισθεῖ ἢ πρόκειται νά θεσπισθοῦν, μέσα στά πλαίσια ἐιδικῶν τελωνειακῶν ρυθμίσεων ἢ αὐτῶν τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς, ἡ παρούσα ὁδηγία καθορίζει τούς κανόνες πού πρέπει νά ἐμπεριέχονται στίς νομοθετικές, κανονιστικές καί διοικητικές διατάξεις τῶν Κρατῶν μελῶν, πού ἀναφέρονται στήν ἐξαγωγή ἐκτός τοῦ τελωνειακοῦ ἐδάφους τῆς Κοινότητος τῶν ἐμπορευμάτων πού πληροῦν τίς προϋποθέσεις πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 9 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης.

Δέν θεωροῦνται ὅτι ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ τελωνειακοῦ ἐδάφους τῆς Κοινότητος τά ἐμπορεύματα πού ἀπεστάλησαν μέ προορισμό τή νῆσο Helgoland.

2. Κατά τήν ἔννοια τῆς παρούσας ὁδηγίας, νοοῦνται μέ τόν ὄρο :

α) *ἐξαγωγικοί δασμοί* : οἱ γεωργικές εισφορές καί λοιπές ἐπιβαρύνσεις κατά τήν ἐξαγωγή, πού προβλέπονται στά πλαίσια τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς ἢ τῶν ἐιδικῶν καθεστώτων πού ἐφαρμόζονται βάσει τοῦ ἄρθρου

235 τῆς συνθήκης, γιά ὀρισμένα ἐμπορεύματα πού προκύπτουν ἀπό τή μεταποίηση γεωργικῶν προϊόντων'

β) *τελωνεῖο* : κάθε ἀρμόδιο γραφεῖο γιά τήν ἀποδοχή τῆς διασαφήσεως ἐξαγωγῆς πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 2.

3. Θεωροῦνται ὅτι συνιστοῦν ἕνα μόνο ἐμπόρευμα τά συστατικά στοιχεῖα βιομηχανικῶν συνόλων πού εἶναι ἀντικείμενο μιᾶς ἐνιαίας ὑποδιαίρεσεως τῆς Ὀνοματολογίας Ἐμπορευμάτων γιά τίς στατιστικές τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κοινότητος (NIMEXE), σύμφωνα μέ τίς ἀποφάσεις πού ἐκδόθηκαν στόν τομέα σ' ἐφαρμογή τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1736/75 τοῦ Συμβουλίου τῆς 24ης Ἰουνίου 1975 περί τῶν στατιστικῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κοινότητος καί τοῦ ἐμπορίου μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν (1).

ΤΙΤΛΟΣ I

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Ἄρθρο 2

Ἡ ἐξαγωγή ἐκτός τοῦ τελωνειακοῦ ἐδάφους τῆς Κοινότητος, τῶν ἐμπορευμάτων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1, ὑπόκειται στήν κατάθεση στό τελωνεῖο, σύμφωνα μέ τούς ὄρους πού καθορίζονται στήν παρούσα ὁδηγία, διασαφήσεως θέσεως σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία, στό ἐξῆς ἀποκαλουμένης «διασάφηση».

Τό φυσικό ἢ νομικό πρόσωπο πού καταθέτει τή διασάφηση ἀποκαλεῖται στό ἐξῆς «διασαφηστής».

Ἄρθρο 3

1. Ἡ διασάφηση πρέπει νά εἶναι γραπτή, ἐπί ἐντύπου, συμφωνοῦ μέ τό ἐπίσημο κατάλληλο ὑπόδειγμα πού καθορίζεται ἀπό τίς ἀρμόδιες ἀρχές, στό πλαίσιο τῆς τηρήσεως τῶν ἰσχυουσῶν κοινοτικῶν διατάξεων. Πρέπει νά ὑπογράφεται καί νά περιέχει τίς ἀπαραίτητες ἐνδείξεις γιά τή διαπίστωση τῆς ταυτότητος τῶν ἐμπορευμάτων καί γιά τήν ἐφαρμογή τῶν ἐξαγωγικῶν δασμῶν καί τῶν λοιπῶν διατάξεων πού διέπουν τήν ἐξαγωγή τῶν ἐμπορευμάτων.

2. Στή διασάφηση πρέπει νά ἐπισυνάπτονται ὅλα τά ἔγγραφα, τῶν ὁποίων ἡ κατάθεση εἶναι ἀπαραίτητη γιά τήν ὀρθή ἐφαρμογή τῶν ἐξαγωγικῶν δασμῶν καί τῶν λοιπῶν διατάξεων πού διέπουν τή θέση σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία τῶν ἐμπορευμάτων.

(1) ΕΕ ἀριθ. L 183 τῆς 14. 7. 1975, σ. 3.

Άρθρο 4

Για την κατάθεση της διασαφήσεως και έφ' όσον τά έμπορεύματα προς έξαγωγή εύρισκονται υπό ένα τελωνειακό καθεστώς, ή τελωνειακή ύπηρεσία έπιτρέπει, μέ την τήρηση των όρων πού καθορίζει, την προηγούμενη εξέταση των έμπορευμάτων και τή λήψη δειγμάτων.

Άρθρο 5

1. Τά έμπορεύματα προς έξαγωγή πρέπει νά προσκομίζονται σέ ένα άρμόδιο τελωνείο της Κοινότητας, σύμφωνα μέ τίς ισχύουσες διατάξεις στό Κράτος μέλος στό όποιο εύρίσκεται τό τελωνείο, για τή συμπλήρωση των σχετικών διατυπώσεων έξαγωγής.

Όταν τά έμπορεύματα προορίζονται από την αναχώρηση από ένα Κράτος μέλος προς μία συγκεκριμένη τρίτη χώρα, οι άρμόδιες άρχές αυτού του Κράτους μέλους δύνανται νά απαιτήσουν την προσκόμιση των εξεταζομένων έμπορευμάτων στό άρμόδιο τελωνείο του έν λόγω Κράτους μέλους.

2. Η διασάφηση πρέπει νά κατατίθεται στό τελωνείο στό όποιο προσκομίσθηκαν τά έμπορεύματα. Δύναται νά γίνει από τότε πού ή προσκόμιση έλαβε χώρα.

Έν τούτοις, ή τελωνειακή ύπηρεσία δύναται νά έπιτρέπει την κατάθεση της διασαφήσεως και πριν νά είναι ό διασαφηστής σέ θέση νά προσκομίσει τά έμπορεύματα. Στην περίπτωση αυτή ή τελωνειακή ύπηρεσία δύναται νά καθορίσει προθεσμία, πού προσδιορίζεται ανάλογα μέ τίς περιστάσεις, για την προσκόμιση αυτή. Παρερχομένης άπράκτου της προθεσμίας, ή διασάφηση θεωρείται σάν νά μήν κατατέθηκε.

3. Για την εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2, θεωρούνται ως προσκομισθέντα στό τελωνείο τά έμπορεύματα, των όποιων ή άφιξη στους χώρους του τελωνείου αυτού ή σέ άλλο χώρο έγκεκριμένο από τίς άρμόδιες άρχές γνωστοποιήθηκε στις τελευταίες αυτές μέ την τήρηση της οικείας τυπικής διαδικασίας, προκειμένου νά έπιτραπεί σ' αυτές νά έξασφαλίσουν την έπίβλεψη ή τον έλεγχο των έμπορευμάτων.

4. Η κατάθεση της διασαφήσεως στό άρμόδιο τελωνείο πρέπει νά ένεργείται κατά τίς εργάσιμες ήμέρες και ώρες του τελωνείου αυτού.

Έν τούτοις, ή τελωνειακή ύπηρεσία δύναται νά έπιτρέπει, κατόπιν αίτησεως και μέ δαπάνες του διασαφηστού, την κατάθεση της διασαφήσεως και πέραν των εργάσιμων ήμερών και ώρών.

5. Έξομοιούνται μέ κατάθεση διασαφήσεως στό τελωνείο ή παράδοση της διασαφήσεως αυτής στους ύπαλλήλους του έν λόγω τελωνείου, σέ άλλο χώρο έγκεκριμένο προς τό σκοπό αυτόν, στά πλαίσια συμφωνίας μεταξύ των άρμοδίων άρχων και του ένδιαφερομένου.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δέν έμποδίζουν την εφαρμογή των έθνικών διατάξεων πού τά Κράτη μέλη δύνανται νά λάβουν μέ βάση τό άρθρο 36 της συνθήκης, όταν τά έμπορεύματα πού δηλώθηκαν σ' ένα Κράτος μέλος για νά έξαχθούν εκτός του τελωνειακού έδάφους της Κοινότητας, πρέπει νά χρησιμοποιήσουν τό έδαφος ενός άλλου Κράτους μέλους.

Άρθρο 6

1. Γίνονται άποδεκτές από την τελωνειακή ύπηρεσία, μόνον οι διασαφήσεις πού πληρούν τους όρους πού καθορίζονται στό άρθρο 3. Οι διασαφήσεις πού ανταποκρίνονται στους όρους αυτούς, γίνονται άμέσως άποδεκτές από τό τελωνείο, σύμφωνα μέ τους τύπους πού προβλέπονται σέ κάθε Κράτος μέλος.

Πάντως, όταν, σ' εφαρμογή του άρθρου 5 παράγραφος 2 έδάφιο δεύτερο, μία διασάφηση κατατέθηκε πρό της προσκομίσεως των έμπορευμάτων στα όποια αναφέρεται, στό τελωνείο ή σέ άλλο τόπο πού όρίζεται από τό τελωνείο, δέν δύναται νά γίνει δεκτή παρά μόνο κατόπιν προσκομίσεως των έμπορευμάτων στις άρμόδιες άρχές, στό πνεύμα του άρθρου 5 παράγραφος 3.

2. Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τά άπαραίτητα μέτρα για νά δύναται ή ήμερομηνία άποδοχής κάθε διασαφήσεως νά προσδιορισθεί κατά σίγουρο τρόπο για τόν προσδιορισμό της ήμερομηνίας για την ένδεχόμενη εφαρμογή του άρθρου 11.

Άρθρο 7

1. Έπιτρέπεται στό διασαφηστή, κατόπιν αίτησεως του και μέ την έπιφύλαξη των κατωτέρω άπαριθμωμένων περιπτώσεων, νά προβαίνει στή διόρθωση, όσον άφορά μία ή περισσότερες από τίς ένδείξεις πού αναφέρονται στό άρθρο 3 παράγραφος 1 των διασαφήσεων πού έγιναν άποδεκτές από την ύπηρεσία του τελωνείου, μέ την τήρηση των καθοριζομένων στό άρθρο 6 όρων :

- α) ή διόρθωση πρέπει νά έχει ζητηθεί πρό της άπομακρύνσεως των έμπορευμάτων από τό τελωνείο ή τόν τόπο πού όρίσθηκε προς τούτο, εκτός και άν αυτή ή αίτηση αναφέρεται σέ στοιχεία, των όποιων τό τελωνείο είναι σέ θέση νά επαληθεύσει την ακρίβεια έστω και άπουσία των έμπορευμάτων
- β) ή διόρθωση δέν έπιτρέπεται νά γίνει, όταν ή αίτηση για διόρθωση ύποβλήθηκε μετά την πληροφόρηση έκ μέρους της τελωνειακής ύπηρεσίας προς τό διασαφηστή, περί της προθέσεως της νά εξέτάσει τά έμπορεύματα ή περί της διαπιστώσεως της άνακρίβειας των συγκεκριμένων ένδείξεων
- γ) ή διόρθωση δέν πρέπει νά έχει σάν άποτέλεσμα τέτοια άλλαγή ώστε ή διασάφηση νά αναφέρεται σέ άλλα έμπορεύματα από εκείνα πού άρχικως άποτέλεσαν άντικείμενο αυτής.

2. Η τελωνειακή ύπηρεσία δύναται νά δέχεται ή νά άπαιτεί οι διορθώσεις πού αναφέρονται στην παράγραφο 1 νά ένεργοϋνται μέ τήν κατάθεση νέας διασαφήσεως προοριζομένης νά αντικαταστήσει τήν άρχική διασάφηση. Στην περίπτωση αυτή ως ήμερομηνία γιά τόν προσδιορισμό των σχετικών έξαγωγικών δασμών και γιά τήν έφαρμογή των λοιπών διατάξεων πού διέπουν τήν έξαγωγή, λογίζεται ή ήμερομηνία άποδοχής τής άρχικής διασαφήσεως.

Άρθρο 8

1. Όσο διάστημα τά έμπορεύματα δέν άπομακρύνονται από τό τελωνειακό έδαφος τής Κοινότητας, ό διασαφηστής δύναται νά ζητήσει τήν άκύρωση τής σχετικής διασαφήσεως ή, ιδίως, εάν ή νομοθεσία του ένδιαφερόμενου Κράτους μέλους δέν έπιτρέπει αυτή τήν άκύρωση, τή μή χρησιμοποίηση αυτής τής διασαφήσεως.

Έν τούτοις, όταν τό τελωνείο πληροφορήσει τό διασαφηστή γιά τήν πρόθεσή του νά έξετάσει τά έμπορεύματα πού είναι αντικείμενο τής διασαφήσεως, ή αίτηση άκυρώσεως ή μή χρησιμοποίησεως δέν δύναται νά πραγματοποιηθεί παρά μόνον κατόπιν τής εξέτασεως αυτής.

2. Τό τελωνείο έπιτρέπει τήν άκύρωση ή τή μή χρησιμοποίηση τής διασαφήσεως μόνον όταν ό διασαφηστής :

- α) άποδεικνύει ότι τά έμπορεύματα δέν άπομακρύνθηκαν από τό τελωνειακό έδαφος τής Κοινότητας·
- β) προσκομίζει, εκ νέου, στίς έν λόγω άρμόδιες άρχές όλα τά αντίτυπα τής διασαφήσεως έξαγωγής, καθώς και όλα τά λοιπά έντυπα πού του χορηγήθηκαν στη συνέχεια τής άποδοχής τής διασαφήσεως·
- γ) κατά περίπτωση προσκομίζει στίς άρμόδιες άρχές τήν άπόδειξη ότι οι έπιστροφές και τά λοιπά τσά πού παρέχονται εκ του γεγονότος τής διασαφήσεως έξαγωγής των έξεταζομένων έμπορευμάτων εισπράχθηκαν ή ότι έλήφθησαν τά άπαραίτητα μέτρα γιά τή μή πληρωμή από τίς ένδιαφερόμενες ύπηρεσίες·
- δ) κατά περίπτωση και σύμφωνα μέ τίς ισχύουσες διατάξεις, ικανοποιεί τίς λοιπές ύποχρεώσεις πού δύναται νά άπαιτηθούν από τίς άρμόδιες άρχές γιά τή ρύθμιση τής καταστάσεως αυτών των έμπορευμάτων.

3. Η άκύρωση ή ή μή χρησιμοποίηση τής διασαφήσεως συνεπάγεται, κατά περίπτωση, τήν άκύρωση των καταχωρήσεων πού έγιναν στό ή στά πιστοποιητικά έξαγωγής ή των προκαθορισμών πού παρουσιάσθηκαν γιά τήν ένίσχυση αυτής τής διασαφήσεως.

4. Η άκύρωση ή ή μή χρησιμοποίηση τής διασαφήσεως δέν προξενεί κανένα έμπόδιο στην έφαρμογή των ισχυουσών αναγκαστικών διατάξεων sé περίπτωση παραβάσεως πού προκλήθηκε από τόν διασαφηστή.

5. Όταν πρέπει νά αναχωρήσουν από τό τελωνειακό έδαφος τής Κοινότητας τά έμπορεύματα πού διασαφήθηκαν γιά τήν έξαγωγή έντός όρισμένης προθεσμίας, ή μή τήρηση αυτής τής προθεσμίας συνεπάγεται τήν άκύρωση τής σχετικής διασαφήσεως, εκτός παρατάσεως αυτής τής προθεσμίας από τίς άρμόδιες άρχές.

Στήν κατάσταση πού αναφέρεται στό πρώτο έδαφιο εφαρμόζονται ή παράγραφος 2 σημείο β, γ και δ και οι παράγραφοι 3 και 4.

Άρθρο 9

1. Η τελωνειακή ύπηρεσία, μέ τήν επίβλαξη άλλων τρόπων έλέγχου πού διαθέτει, δύναται νά προβαίνει στην εξέταση του συνόλου ή μέρους των έμπορευμάτων πού διασαφήθηκαν.

2. Η εξέταση των έμπορευμάτων πραγματοποιείται sé ειδικά καθορισμένους χώρους και στό προβλεπόμενο γι' αυτόν τό σκοπό ώράριο.

Έν τούτοις, ή τελωνειακή ύπηρεσία, κατόπιν αίτησεως του διασαφηστου, δύναται νά έγκρίνει τήν εξέταση των έμπορευμάτων sé άλλους χώρους ή εκτός του ώραρίου, πού αναφέρονται άνωτέρω. Τά έξοδα πού ανακύπτουν από τίς άλλαγές αυτές βαρύνουν τό διασαφηστή.

3. Η μεταφορά των έμπορευμάτων στους χώρους πού πρέπει νά γίνει ή εξέταση, ή άποσυσκευασία, ή έπανασυσκευασία και όλες οι αναγκαίες εργασίες γιά τήν εξέταση αυτή, πραγματοποιούνται από τό διασαφηστή ή ύπ' ευθύνη αυτού. Sé όλες τίς περιπτώσεις τά έξοδα πού ανακύπτουν από τίς εργασίες αυτές βαρύνουν τό διασαφηστή.

4. Ο διασαφηστής δικαιούται νά παρίσταται κατά τήν εξέταση των έμπορευμάτων ή νά εκπροσωπείται κατά τή διάρκεια αυτής. Η τελωνειακή ύπηρεσία, όταν κρίνει χρήσιμο, δύναται νά άπαιτεί από τό διασαφηστή νά παρίσταται κατά τήν εξέταση των έμπορευμάτων ή νά εκπροσωπείται κατά τή διάρκεια αυτής, γιά νά τής παρέχει τήν αναγκαία βοήθεια γιά τή διευκόλυνση τής εξέτασεως.

5. Η τελωνειακή ύπηρεσία δύναται, μέ τήν εύκαιρία εξέτασεως των έμπορευμάτων, νά λαμβάνει δείγματα γιά τήν άνάλυση αυτών ή τή διενέργεια λεπτομερέστερου έλέγχου. Τά προκύπτοντα από τήν άνάλυση και τόν έλεγχο αυτόν έξοδα, βαρύνουν τή διοίκηση.

6. Η παράγραφος 5 δέν έμποδίζει τήν έφαρμογή του άρθρου 8 παράγραφος 2 του κανονισμού

(ΕΟΚ) αριθ. 3035/80 του Συμβουλίου της 11ης Νοεμβρίου 1980, θεσπίζοντας, για όρισμένα προϊόντα που εξάγονται υπό τύπο εμπορευμάτων που δεν αναφέρονται στο παράρτημα II της συνθήκης, τους γενικούς κανόνες παροχής επιστροφών κατά την εξαγωγή και κριτήρια καθορισμού του ποσού τους (1).

Άρθρο 10

1. Τά αποτελέσματα της επαληθεύσεως της διασαφήσεως και των δικαιολογητικών εγγράφων που επισυνάπτονται σε αυτή, συνδυαζόμενα ή μη με εξέταση των εμπορευμάτων, αποτελούν τη βάση για τον υπολογισμό των εισαγωγικών δασμών και για την εφαρμογή των λοιπών διατάξεων που διέπουν τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων. Όταν δεν λαμβάνει χώρα ούτε επαλήθευση της διασαφήσεως και των προσαρτημένων σε αυτή δικαιολογητικών εγγράφων ούτε εξέταση των εμπορευμάτων, ο υπολογισμός αυτός και η εφαρμογή των διατάξεων ενεργείται βάσει των ενδείξεων της διασαφήσεως.

2. Η παράγραφος 1 δεν αποτελεί εμπόδιο στη διενέργεια, ενδεχομένως, μεταγενέστερων ελέγχων από τις αρμόδιες αρχές των Κρατών μελών, ούτε ως προς τις συνέπειες που είναι δυνατό να ανακύψουν από την εφαρμογή των ισχυουσών διατάξεων, ιδίως όσον αφορά την τροποποίηση του ποσού των εξαγωγικών δασμών που επιβάλλονται στα εμπορεύματα αυτά ή στις επιστροφές ή άλλα ποσά που χορηγήθηκαν κατά την εξαγωγή.

Άρθρο 11

Η ημερομηνία αποδοχής της διασαφήσεως πρέπει να επισημαίνεται για :

- α) τον καθορισμό των συντελεστών ή του ύψους των δασμών κατά την εξαγωγή, στους οποίους ενδεχομένως υπόκεινται τά εμπορεύματα, καθώς και των λοιπών απαιτητών στοιχείων για τον υπολογισμό των δασμών αυτών
- β) την εφαρμογή των λοιπών κοινοτικών διατάξεων που διέπουν την εξαγωγή των εμπορευμάτων.

Άρθρο 12

Με την επιφύλαξη τροποποιήσεων που είναι δυνατό να επέλθουν κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 παράγραφος 2, τό ποσό των εξαγωγικών δασμών, που προσδιορίζεται από τις αρμόδιες αρχές, υπολογίζεται από αυτές, βάσει των επί του προκειμένου τηρουμένων τυπικών διαδικασιών της διοικήσεως και κοινοποιείται είτε στό διασαφιστή είτε στό πρόσωπο που εκπροσωπεί.

(1) ΕΕ αριθ. L 323 της 29.11.1980, σ. 27.

Άρθρο 13

Η τελωνειακή υπηρεσία, με την επιφύλαξη εφαρμογής απαγορευτικών ή περιοριστικών μέτρων που ενδεχομένως προβλέπονται για εμπορεύματα που διασαφίζονται για την εξαγωγή, προβαίνει στη χορήγηση της άδειας εξαγωγής των εμπορευμάτων, μόνον εφ' όσον εξασφαλίσει ότι οι δασμοί που υποβλήθηκαν, σύμφωνα με τό άρθρο 12, κατεβλήθησαν ή παρεσχέθη εγγύηση γι' αυτούς ή εφ' όσον αποτέλεσαν αντικείμενο αναστολής πληρωμής δασμών, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στην οδηγία 78/453/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 1978 περί της έναρμονίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της αναστολής των δασμών κατά την εισαγωγή ή των δασμών κατά την εξαγωγή (2).

Άρθρο 14

1. Ό τύπος, βάσει του οποίου ή τελωνειακή υπηρεσία προβαίνει στη χορήγηση άδειας εξαγωγής των εμπορευμάτων, καθορίζεται από αυτήν, λαμβανομένου υπόψη του χώρου που εφίσκονται τά εμπορεύματα και των ιδιαίτερων τρόπων ασκήσεως από αυτήν της σχετικής επιβλέψεως.

2. Τά εμπορεύματα που είναι αντικείμενο άδειας εξαγωγής παραμένουν υπό τελωνειακό έλεγχο μέχρι τή στιγμή της εξόδου τους από τό τελωνειακό έδαφος της Κοινότητος.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Άρθρο 15

1. Τά Κράτη μέλη, τό βραδύτερο από 1ης Ιανουαρίου 1984, δέν εφαρμόζουν πλέον άλλες ιδιαίτερες διαδικασίες παρά μόνον αυτές που προβλέπονται στό άρθρα 16 έως 20.

Τά Κράτη μέλη, τό βραδύτερο από τήν ημερομηνία αυτή, θέτουν σε εφαρμογή τό σύνολο των απλουστευμένων διαδικασιών μέσα στό πλαίσιο που ή διοικητική τους οργάνωση τό επιτρέπει.

2. Η δυνατότης προσφυγής στη μία ή τήν άλλη από τις καθοριζόμενες στό άρθρα 16 έως 20 απλουστευμένες διαδικασίες υπόκειται σε άδεια που χορηγείται από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους μέλους στό όποιο θά χρησιμοποιηθούν. Οι ίδιες αρχές καθορίζουν τους όρους που πρέπει να πληρούνται για τή λήψη αυτής της άδειας, καθώς και τις πρακτικές μεθόδους της λειτουργίας αυτής της διαδικασίας.

(2) ΕΕ αριθ. L 146 της 2.6.1978, σ. 19.

Η προαναφερθείσα έγκριση δύναται να περιορίζεται σε όρισμένα έμπορεύματα. Δύναται να εκδίδεται ανάλογα με τις περιστάσεις ή να έχει διαρκή χαρακτήρα. Είναι άνακλητή.

3. Η χρησιμοποίηση των διαδικασιών που όρίζονται στα άρθρα 16 έως 20 δέν είναι έμπόδιο στην άσκηση από την τελωνειακή ύπηρεσία όλων των ελέγχων που κρίνει άπαραίτητους γιά την έξασφάλιση της κανονικότητας των ένεργειών.

4. Όσον άφορά τις άπλουστευμένες διαδικασίες που άναφέρονται στα άρθρα 17 έως 20 και ύπό την έπιφύλαξη του άρθρου 13, τά Κράτη μέλη δύναται να προβλέψουν, ότι, όταν τό κρίνουν άπαραίτητο οί τελωνειακές τους άρχές, ύποβάλλουν την άδεια χρησιμοποίησης αυτών των άπλουστευμένων διαδικασιών στή σύσταση μιās έγγυήσεως ίκανής να έξασφαλίσει την εκτέλεση από τόν άπολαύοντα των ύποχρεώσεων που άπορρέουν από την έφαρμογή της παραγράφου 2 πρώτο έδάφιο, στίς όποιες ύπόκειται.

5. Έκτός αντίθετων διατάξεων των άρθρων 16 έως 20, ό τίτλος I έφαρμόζεται στίς άπλουστευμένες διαδικασίες που προβλέπονται από τά άρθρα αυτά.

A. Κατάργηση της γραπτής διασαφήσεως

Άρθρο 16

1. Ύπό την έπιφύλαξη των ιδιαιτέρων διατάξεων που προβλέπονται γιά τις ταχυδρομικές άποστολές έπιστολών και ταχυδρομικών δεμάτων, τά Κράτη μέλη δύναται να προβλέψουν, τά έμπορεύματα που έξάγονται γιά μη έμπορικούς σκοπούς, καθώς και τά έμπορεύματα μικρής άξίας, ιδίως εκείνα που περιέχονται στίς προσωπικές άποσκευές των ταξιδιωτών, να μήν άποτελούν άντικείμενο γραπτής διασαφήσεως.

2. Η παράγραφος 1 δέν εφαρμόζεται γιά τά έμπορεύματα, γιά τά όποια έλήφθη ένα πιστοποιητικό έξαγωγής ή γιά τά όποια ζητήθηκε παροχή έπιστροφών ή άλλων ποσών κατά την έξαγωγή.

B. Κατάθεση γενικών, περιοδικών ή άνακεφαλαιωτικών διασαφήσεων

Άρθρο 17

1. Οί άρμόδιες άρχές, ύπό την έπιφύλαξη του άρθρου 20, δύναται να επιτρέπουν στό διασαφήστη να προσκομίζει ή να τροποποιεί μεταγενέστερως όρισμένες ένδειξεις της διασαφήσεως, καταθέτοντας γι' αυτό συμπληρωματικές διασαφήσεις γενικού, περιοδικού ή άνακεφαλαιωτικού χαρακτήρα.

2. Οί ένδειξεις των συμπληρωματικών διασαφήσεων θεωρείται ότι συνιστούν, μαζί με τις ένδειξεις των διασαφήσεων στίς όποιες άναφέρονται, μία

ένιαία και άδιδαιρετη πράξη που άρχίζει να ισχύει από την ήμερομηνία άποδοχής της αντίστοιχης άρχικής διασαφήσεως.

3. Όταν γίνεται χρήση της διαδικασίας που προβλέπεται στό παρόν άρθρο, οί άρχικές διασαφήσεις, οί σχετικές με κάθε παρτίδα έμπορευμάτων, πρέπει να περιλαμβάνουν τις άπαραίτητες ένδειξεις γιά τή διαπίστωση της ταυτότητας των έξεταζομένων έμπορευμάτων.

Γ. Έκδοση άδειας έξαγωγής των έμπορευμάτων πρό της καταθέσεως της διασαφήσεως

Άρθρο 18

1. Οί άρμόδιες άρχές, όταν τό επιτρέπουν οί περιστάσεις, δύναται να προβαίνουν στην έκδοση άδειας έξαγωγής έμπορευμάτων, εϋθός ως αυτά προσκομίζονται, κατά την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 3, στό άρμόδιο τελωνείο, χωρίς να έχει άκόμη κατατεθεί εκεί ή άναφερόμενη στό άρθρο 3 διασαφήση.

2. Η άδεια έξαγωγής των έμπορευμάτων έξαρτάται από την κατάθεση στό άρμόδιο τελωνείο έγγράφου έμπορικού ή διοικητικού, κατ' έπιλογή των άρμοδίων άρχών, που περιλαμβάνει τις άπαραίτητες ένδειξεις γιά τή διαπίστωση της ταυτότητας των έμπορευμάτων, συνοδευόμενου από μία αίτηση έξαγωγής που ύπογράφεται από τόν ένδιαφερόμενο.

Στό έν λόγω έμπορικό ή διοικητικό έγγραφο πρέπει να προσαρτάται όποιοδήποτε άλλο έγγραφο από την προσκόμιση του όποιου, ένδεχομένως, έξαρτάται ή έφαρμογή των κοινοτικών μέτρων στά όποια βασίζεται ή έξαγωγή των συγκεκριμένων έμπορευμάτων.

Η άποδοχή του έμπορικού ή διοικητικού έγγράφου από τό τελωνείο, έχει την ίδια νομική ισχύ με την άποδοχή της άναφερόμενης στό άρθρο 3 διασαφήσεως.

3. Οί άρμόδιες άρχές, εφ' όσον οί περιστάσεις τό επιτρέπουν, δύναται να άποδεχθούν να άντικατασταθεί ή αίτηση που άναφέρεται στην παράγραφο 2 με μία γενική αίτηση που να καλύπτει τις έξαγωγές που πρέπει να πραγματοποιηθούν κατά τή διάρκεια μιās όρισμένης περιόδου. Άναφορά στην άδεια που χορηγήθηκε στή συνέχεια αυτής της γενικής αίτησεως πρέπει να γίνεται στό έμπορικό ή διοικητικό έγγραφο που προσκομίζεται σε κάθε έξαγωγή, σύμφωνα με την παράγραφο 2 έδάφιο πρώτο.

4. Η τελωνειακή ύπηρεσία δύναται να έξαρτήσει την άδεια έξαγωγής των έμπορευμάτων από μία έξεταση αυτών με βάση τις ένδειξεις που άναφέρονται στό έμπορικό ή διοικητικό έγγραφο που έμφαίνεται στην παράγραφο 2.

5. Η διασάφηση, που αναφέρεται στα έμπορεύματα που αποτελούν αντικείμενο της διαλαμβανόμενης στην παράγραφο 1 άδειας, πρέπει να κατατίθεται στο αρμόδιο τελωνείο μέσα στις καθοριζόμενες από τις αρμόδιες αρχές προθεσμίες.

Για την εφαρμογή του άρθρου 11, η διασάφηση αυτή αποκτά ισχύ από την ημερομηνία της αποδοχής από την τελωνειακή υπηρεσία του εμπορικού ή διοικητικού εγγράφου που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

6. Η τελωνειακή υπηρεσία, με την επιφύλαξη του άρθρου 20, δύναται να αποδέχεται τα έμπορεύματα που αποτελούν αντικείμενο γενικών, περιοδικών ή άνακεφαλαιωτικών διασαφήσεων. Οι διασαφήσεις αυτές αποκτούν ισχύ από την ημερομηνία αποδοχής από την εν λόγω αρχή του εμπορικού ή διοικητικού εγγράφου, που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

Άρθρο 19

1. Οι αρμόδιες αρχές δύναται να χορηγούν άδεια στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, που προβαίνουν συχνά σε εξαγωγή εμπορευμάτων, να αποστέλλουν τα έμπορεύματα αυτά άπευθείας από τους χώρους τους εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, χωρίς προηγούμενη κατάσταση στο αρμόδιο τελωνείο της αναφερόμενης στο άρθρο 3 διασαφήσεως.

2. Πρό της αναχωρήσεως των εμπορευμάτων από αυτούς τους χώρους, ο δικαιούχος της αναφερόμενης στην παράγραφο 1 άδειας υποχρεούται :

- α) να ειδοποιεί τις αρμόδιες αρχές για την αναχώρηση αυτή, σύμφωνα με τον τύπο και τους καθορισμένους από αυτές τρόπους, προκειμένου να του παρασχεθεί ή άδεια εξαγωγής των σχετικών εμπορευμάτων
- β) να καταχωρεί τα έμπορεύματα αυτά στα λογιστικά του βιβλία. Η έγγραφη αυτή παραγματοποιείται σύμφωνα με τον τύπο και τους καθορισμένους από τις αρμόδιες αρχές τρόπους. Πρέπει να περιλαμβάνει την ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιήθηκε, καθώς και τις απαραίτητες για τη διαπίστωση της ταυτότητας των εμπορευμάτων ενδείξεις
- γ) να θέτει στη διάθεση των αρμοδίων αρχών οποιοδήποτε έγγραφο, ιδίως τα πιστοποιητικά εξαγωγής ή προκαθορισμού, από την προσκόμιση του οποίου, ένδεχομένως, εξαρτάται ή εφαρμογή των διατάξεων που διέπουν την εξαγωγή εμπορευμάτων.

Η εκπλήρωση των διατυλώσεων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α και β έχει την ίδια νομική ισχύ με την αποδοχή της αναφερόμενης στο άρθρο 3 διασαφήσεως.

3. Οι αρμόδιες αρχές, έφ' όσον δέν επηρεάζεται ο έλεγχος της κανονικής διεκπεραιώσεως των εργασιών, δύναται, σε όρισμένες ειδικές περιστάσεις,

λόγω της φύσεως των συγκεκριμένων εμπορευμάτων και του ταχέος ρυθμού διεκπεραιώσεως των εργασιών εξαγωγής, να απαλλάσσουν τον κάτοχο της άδειας από την υποχρέωση αναγγελίας στο αρμόδιο τελωνείο κάθε εξαγωγής εμπορευμάτων, υπό τον όρο όμως ότι αυτός παρέχει στο τελωνείο αυτό οποιαδήποτε πληροφορία που αυτό κρίνει απαραίτητη προκειμένου, ένδεχομένως, να δύναται να άσκήσει τό δικαίωμά του εξέτασεως των εμπορευμάτων. Στην περίπτωση αυτή η καταχώρηση των εμπορευμάτων στα λογιστικά βιβλία του ένδιαφερομένου επέχει θέση άδειας εξαγωγής αυτών των τελευταίων.

4. Όταν τό αρμόδιο τελωνείο αποφασίζει να διενεργήσει έπαλήθευση των εμπορευμάτων, ή έπαλήθευση αυτή ένεργείται με βάση τις ένδειξεις που αναφέρονται στα λογιστικά βιβλία του ένδιαφερομένου.

5. Η διασάφηση που αναφέρεται στα έμπορεύματα που αποτελούν αντικείμενο της διαλαμβανόμενης στην παράγραφο 1 άδειας πρέπει να κατατίθεται στο αρμόδιο τελωνείο, μέσα στις καθοριζόμενες από τις αρμόδιες αρχές προθεσμίες.

Για την εφαρμογή του άρθρου 11, η διασάφηση αυτή αποκτά ισχύ από της ημερομηνίας της καταχωρήσεως από τον ένδιαφερόμενο στα λογιστικά του βιβλία.

6. Τό άρθρο 18 παράγραφος 6 εφαρμόζεται όμοίως στην περίπτωση προσφυγής στις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

7. Η έγγραφη των εμπορευμάτων στα λογιστικά βιβλία του ένδιαφερομένου, που προβλέπεται στην παράγραφο 2 περίπτωση β, δύναται να αντικαθίσταται με οποιαδήποτε άλλη διατύπωση, που καθορίζεται από τις αρμόδιες αρχές, που έξασφαλίζει ανάλογα έχέγγυα.

Δ. Αντικατάσταση του συνόλου ή μέρους των ενδείξεων της διασαφήσεως με κωδικοποιημένα στοιχεία

Άρθρο 20

1. Οι αρμόδιες αρχές δύναται να επιτρέπουν στο διασαφηστή να αντικαθιστά τό σύνολο ή μέρος των ένδειξεων της αναφερόμενης στο άρθρο 3 γραπτής διασαφήσεως με τη διαβίβαση, στο ύποδεικνυόμενο γι' αυτόν τό σκοπό τελωνείο, για περαιτέρω έπεξεργασία από τον ηλεκτρονικό ύπολογιστή, στοιχείων που έχουν κωδικοποιηθεί ή έχουν συνταχθεί με όποιοδήποτε άλλο καθοριζόμενο από τις αρχές αυτές τύπο και άνταποκρινόμενο στις αίαιτούμενες για τις γραπτές διασαφήσεις ένδείξεις.

2. Οι όροι μεταδόσεως των αναφερομένων στην παράγραφο 1 στοιχείων καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές.

ΤΙΤΛΟΣ III

Άρθρο 22

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 21

1. Η Έπιτροπή της Γενικής Τελωνειακής Νομοθεσίας, πού προβλέπεται στό άρθρο 24 της οδηγίας 79/695/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1979 περί της έναρμονίσεως των διαδικασιών θέσεως σέ ελεύθερη κυκλοφορία έμπορευμάτων (1), δύναται νά εξετάσει κάθε έρώτημα περί της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, πού προκαλείται από τόν πρόεδρό της, είτε μέ δική του πρωτοβουλία είτε κατόπιν αίτήσεως εκπροσώπου ενός Κράτους μέλους.

2. Οί απαραίτητες διατάξεις εφαρμογής των άρθρων 3 μέχρι 9, του άρθρου 10 παράγραφος 1, του άρθρου 13, του άρθρου 14 παράγραφος 2 και των άρθρων 17 μέχρι 20 της παρούσας οδηγίας, εκδίδονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού καθορίζεται στό άρθρο 26 παράγραφος 2 και 3 της οδηγίας 79/695/ΕΟΚ.

1. Τά Κράτη μέλη θέτουν σέ ισχύ τά απαραίτητα μέτρα για νά συμμορφωθούν μέ τήν παρούσα οδηγία τό αργότερο τήν 1η Ιανουαρίου 1983.

2. Κάθε Κράτος μέλος πληροφορεί τήν Έπιτροπή περί των μέτρων πού λαμβάνει για τήν εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Η Έπιτροπή κοινοποιεί τίς πληροφορίες στά λοιπά Κράτη μέλη.

Άρθρο 23

Τά Κράτη μέλη είναι αποδέκτες της παρούσας οδηγίας.

Έγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 24 Φεβρουαρίου 1981.

Γιά τό Συμβούλιο

Ό Πρόεδρος

G. BRAKS

(1) ΕΕ αριθ. L 205 της 13. 8. 1979, σ. 19.